

LR: dom 1999-03-25, mål nr Ö 8043-98 (ref)
KamR: beslut att ej meddela PT, 2000-03-22, mål nr 3701-1999

D 16/98

Skattemyndigheten i X län har underrättat RN om vissa förhållanden avseende auktoriserade revisorn A-son, bl.a. att denne för åren 1991–1996 har erhållit kontant lön med 10.000 kr per år från ett bolag vari han är vald revisor.

A-son har inkommit med yttrande i ärendet. Han har därvid hänvisat till en skrivelse från den verkställande direktören tillika hälftenägare i klientbolaget. Av skrivelsen framgår att man sedan år 1991 vid ordinarie bolagsstämma – utöver A-sons debiterade revisionsarvoden – beslutat om ett årligt arvode om 10.000 kr till honom i egenskap av bolagets revisor som ett ”uttryck för de särskilda tjänster” han gjort och gör för bolaget i form av rådgivning i affärs-, redovisnings- och skattefrågor. Vidare anges att arvodet i någon mån får ses som en särskild uppskattning av A-sons skicklighet och villighet att ställa upp. I skrivelsen understryks att det ”särskilda arvodet” inte utgör ersättning för eller ger uttryck för någon form av anställning i bolaget.

RN gör följande bedömning.

En revisor skall utföra sina uppdrag enligt god revisorssed. En förutsättning för att detta skall vara möjligt är att revisorn intar en i förhållande till sina revisionsklienter oberoende ställning. Det är självfallet ägnat att rubba förtroendet för revisorns oberoende om denne – utöver debiterat arvode för utfört arbete – mottar av revisionsklienten på eget initiativ beslutad ersättning för inte närmare preciserade tjänster och som uttryck för klientens särskilda uppskattning. RN anser att A-son borde ha insett detta och avstått från att ta emot det av klientbolaget beslutade ”särskilda arvodet”. A-son har mottagit detta arvode en följd av år. A-son har därigenom på ett allvarligt sätt åsidosatt god revisorssed. Med stöd av 22 § andra stycket revisorslagen meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Siv Björs, Margit Knutsson, Jan-Erik Moreau, Claes Norberg, Eva-Britt Nordhall och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, avdelningsdirektören Carina Bergman Marcus samt byrådirektören Sofia Tiberg, föredragande.

Länsrätten i Stockholms län, rotel 111 Dom 1999-03-25 i mål nr Ö 8043-98

Revisorsnämnden har den 26 maj 1998 beslutat att tilldela auktoriserade revisorn A-son varning. A-son har överklagat beslutet. Som skäl har han anfört bl.a. följande.

Bolaget där han är revisor är moderbolag i en koncern. Aktierna ägs av två makar. Han erhöll sitt uppdrag 1987. Han är av respektive bolagsstämma personligen vald revisor i samtliga i koncernen ingående bolag. Uppdrag därutöver föreligger ej för bolaget eller aktieägaren privat. Uppdraget har enbart omfattat revision av i koncernen ingående bolags redovisning och förvaltning. Arvodet har bestämts som ett fast ansvars/administrationsarvode

samt ett löpande arvode baserat på faktisk nedlagd tid. I nu förevarande fall har bolagsstämman fastlagt ett arvode om 10 000 kr vilket han måste exkludera ur sin fakturering, vilken skett genom X Revisionsbyrå AB. All fakturering från X Revisionsbyrå AB beträffande det aktuella arvodesåret sker efter bolagsstämmans hållande så att anpassning kan ske av arvodet.

Revisorsnämnden har bestritt bifall till överklagandet och anför bl.a. följande.

I det av A-son åberopade yttrandet av aktieägaren betecknades arvodet på följande sätt: "Ett sådant särskilt arvode, som utgått utöver dina debiterade revisionsarvoden... ". Denna beskrivning av den aktuella ersättningen överensstämmer inte med A-sons numera lämnade uppgift att bolagsstämman fastlagt ett arvode om 10 000 kronor, vilket han sålunda måste exkludera ur sin fakturering. Vidare anför aktieägaren i sin senaste skrivelse att arvodet inte hade överenskommit med revisorn. Ersättningen var således beslutad på eget initiativ av klientbolaget sedan revisionsarbetet avslutats. Genom mottagande av ersättningen måste A-son anses ha åsidosatt god revisorssed.

Länsrätten har bifallit överklagandet på så sätt att varningen undanröjdes och ersattes med en erinran. Som skäl anfördes bl.a. följande.

Enligt 15 § lagen (1995:528) om revisorer får revisorer och revisionsbolag inte utöva annan verksamhet än revisionsverksamhet om utövandet kan rubba förtroendet till deras opartiskhet eller självständighet.

Enligt 22 § andra stycket lagen om revisorer får, om en revisor åsidosätter sina skyldigheter som revisor, varning meddelas honom. Om det är tillräckligt får Revisorsnämnden i stället meddela en erinran.

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande.

A-son har för åren 1991–1996 erhållit kontant lön med 10 000 kr per år från ett bolag vari han är vald revisor. Enligt en skrivelse från verkställande direktören och hälftenägaren i klientbolaget har bolaget sedan år 1991 vid ordinarie bolagsstämma – utöver A-sons debiterade revisionsarvoden – beslutat om ett årligt arvode om 10 000 kr till honom i egenskap av bolagets revisor som ett "uttryck för de särskilda tjänster" han gjort och gör för bolaget i form av rådgivning i affärs-, redovisnings-, och skattefrågor. Vidare anges att arvodet i någon mån får ses som en särskild uppskattning av A-sons skicklighet och villighet att ställa upp.

A-son har uppgett att arvodet har bestämts som ett fast ansvars/administrationsarvode samt ett löpande arvode baserat på faktisk nedlagd tid. I nu förevarande fall har bolagsstämman fastlagt ett arvode om 10 000 kr vilket han måste exkludera ur sin fakturering, vilken skett genom X Revisionsbyrå AB.

Länsrättens bedömning.

Länsrätten uppfattar att Revisorsnämnden inte gör gällande att A-son utfört andra sysslor åt revisionsklienten än revisionsuppdraget utan endast att han mottagit en extra ersättning varom klienten beslutat på eget initiativ för att uttrycka uppskattning bl.a. för A-sons skickliga sätt att sköta detta uppdrag. Frågan i målet är således om mottagandet av denna extra ersättning medför att hans oberoende ställning i förhållande till klienten äventyras.

A-son har mottagit denna extra ersättning under en följd av år och länsrätten delar Revisorsnämndens uppfattning att detta inte kan anses förenligt med god revisorssed med tanke på att det skulle kunna påverka hans oberoende ställning i förhållande till klienten. En revisor är skyldig att följa god revisorssed och eftersom A-son åsidosatt denna skyldighet får varning meddelas honom eller, om det är tillräckligt, erinran. Länsrätten finner att en erinran får anses som en tillräcklig åtgärd. Överklagandet skall således bifallas på så sätt att varningen undanröjs och ersätts med en erinran.